

Arrest

nr. 157 386 van 30 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. GRUSZOWSKI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Het in de aanhef van het arrest vermelde bevel om het grondgebied te verlaten vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Naam, voornaam: Z.S.

(...)

nationaliteit: Servie

+ minderjarige kinderen:

Z.B.geboren op 14.04.2000

Z.B.geboren op 17.05.2002

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: betrokkene verklaart in zijn asielprocedure in mei 2007 het grondgebied te hebben betreden. Omdat Meneer een asielaanvraag en een aanvraag 9ter indiende, werd zijn verblijf verder toegestaan tot zolang het onderzoek naar de asielmotieven en de medische elementen liep. Meneer wist dat dit om een preciaire verblijfssituatie ging. Vermits beide procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing (noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming werden hem toegekend en de aanvragen 9ter werden negatief afgesloten), is het verblijf van Meneer niet langer gewettigd.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing töt verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 03.10.2013, hem betekend op 19.11.2013.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn

2.1. Gelet op onderstaand betoog gaat de Raad ervan uit dat verzoeker in een enig middel de schending beoogt op te werpen van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

De verzoekende partij voert het volgende aan:

“De bestreden beslissing houdt geen, minstens onvoldoende rekening met de belangen van de minderjarig kinderen om hun schooljaar af te maken.

In casu heeft de Staatssecretaris ervan kennis dat er twee minderjarige kinderen zijn, die schoolgaand en schoolplichtig zijn, Blerta (14.04.2000) en Blerton (17.05.02). (stuk 3)

Art. 74/ 13 Vreemdelingenwet stelt het volgende: “ Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.” De relevante bepalingen van het Kinderrechtenverdrag zijn de volgende:

Artikel 3: Het belang van het kind 1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.

Artikel 28: Onderwijs 1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van het kind op onderwijs, en teneinde dit recht geleidelijk en op basis van gelijke kansen te verwezenlijken, verbinden zij zich er met name toe:

a) primair onderwijs verplicht te stellen en voor iedereen gratis beschikbaar te stellen;

b) de ontwikkeling van verschillende vormen van voortgezet onderwijs aan te moedigen, met inbegrip van algemeen onderwijs en beroepsonderwijs, deze vormen voor ieder kind beschikbaar te stellen en toegankelijk te maken, en passende maatregelen te nemen zoals de invoering van gratis onderwijs en het bieden van financiële bijstand indien noodzakelijk;

c) met behulp van alle passende middelen hoger onderwijs toegankelijk te maken voor een ieder naar gelang zijn capaciteiten;

d) informatie over en begeleiding bij onderwijs- en beroepskeuze voor alle kinderen beschikbaar te stellen en toegankelijk te maken;

e) maatregelen te nemen om regelmatig schoolbezoek te bevorderen en het aantal kinderen dat de school vroegtijdig verlaat, te verminderen.

2. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om te verzekeren dat de wijze van handhaving van de discipline op scholen verenigbaar is met de menselijke waardigheid van het kind en in overeenstemming is met dit Verdrag.

3. De Staten die partij zijn, bevorderen en stimuleren internationale samenwerking in aangelegenheden die verband houden met onderwijs, met name teneinde bij te dragen tot de uitbanning van onwetendheid en analfabetisme in de gehele wereld, en de toegankelijkheid van wetenschappelijke en technische kennis en moderne onderwijsmethoden te vergroten. In dit opzicht wordt met name rekening gehouden met de behoeften van de ontwikkelingslanden.

Voormelde bepalingen van het Kinderrechtenverdrag hebben directe werking.

Uit het Handvest kan worden gewezen op volgende relevante bepalingen:

Artikel 24. Rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

NL 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13

1. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.

Van de kinderen kan redelijkerwijze niet verwacht worden dat zij het schooljaar onderbreken om de aanvraag o.g.v. art. 9bis in te dienen in het land van herkomst.

In een arrest nr. 121 928 de Raad van State heeft geoordeeld dat

“ la scolarisation en Belgique d'enfants mineurs, peut constituer, quelque soit le type d'enseignement suivi, une circonstance exceptionnelle rendant très difficile le déplacement, même temporaire, de la famille dans son pays d'origine, pour y lever les autorisations de séjour requises, (...) »

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde in zijn arrest dd. 11.12.07 dat het “moeilijk te verantwoorden is dat de kinderen hun onderwijs in België zouden moeten stopzetten om terug te keren naar hun land van herkomst (...)”

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.”

2.2. Kernpunt van verzoekers betoog is dat de verwerende partij ervan kennis heeft dat er twee minderjarige kinderen zijn die schoolgaand en leerplichtig zijn en dat de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening houdt met de belangen van de minderjarige kinderen om hun schooljaar af te maken.

2.3. In het administratief dossier bevindt zich een synthesesnota opgesteld op 9 juni 2015 door J.L. Hierin kan het volgende worden gelezen:

“Bij de behandeling van de aanvraag, werden de volgende elementen onderzocht (in toepassing van artikel 74/13) :

1) Hoger belang van het kind:

→ betrokkenen halen aan dat de kinderen reeds gedurende gans hun verblijf in België en tot op heden hier schoolgaand zouden zijn. De kinderen zouden in Zwitserland geboren zijn en zouden daar ook steeds hebben gewoond en school hebben gelopen. Er zouden schoolattesten en geboorte-attesten en Zwitserse bewijzen worden toegevoegd. De kinderen zouden dan ook geen concrete binding met Servië hebben, ze zouden ook niet kunnen terugkeren naar Zwitserland, ze zouden daar geen verblijfsrechten meer kunnen opnemen. Het zou vanuit pedagogisch, psychologisch, sociaal,... oogpunt onaanvaardbaar zijn om de ontwikkeling van de kinderen hier in België af te breken en hun te sturen naar een land waarvan zij enkel de nationaliteit zouden hebben doch nooit zouden gewoond hebben, laat staan daar school te hebben gelopen en daardoor zelfs de taal niet volledig machtig zijn.

Het is in het belang van de kinderen dat zij de situatie van hun ouders volgen. Er wordt niet aangetoond dat de belangen van de kinderen zouden geschonden worden bij een terugkeer.

Betrokkenen tonen niet aan dat een scholing niet in het land van herkomst zou kunnen bekomen worden. Tevens behoeft de scholing geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.

Betrokkenen hebben steeds geweten dat de scholing van hun kinderen plaatsvond in precair verblijf en dat hun opleiding in België mogelijk slechts een tijdelijke oplossing was om de ontwikkeling van de kinderen toch zo normaal mogelijk te laten verlopen.

Het lijkt zeer ongeloofwaardig dat betrokkenen in huiselijke sfeer hun moedertaal niet zouden spreken en dat de kinderen niet zouden opgevoed zijn in hun moedertaal, niettegenstaande het mogelijk is dat de kinderen daarnaast ook het Nederlands zouden leren.

Het gehele gezin kan samen terugkeren. Betrokkenen dienen niet naar Zwitserland te gaan, ze tonen niet aan waarom het loutere gegeven dat de kinderen daar zouden geboren zijn, een buitengewone omstandigheid zou uitmaken.”

2.4. Uit het bovenvermelde blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind zodat geen schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aannemelijk wordt gemaakt. Verzoeker kan bezwaarlijk de verwachting koesteren nogmaals een motivering terug te vinden in de bestreden beslissing aangaande de schoolgaande kinderen indien de beslissing waarbij een aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk wordt verklaard, die dezelfde dag als de bestreden beslissing wordt getroffen en betekend, dienaangaande reeds motiveert. Verzoeker kan de gedane afweging in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet doen wankelen en toont evenmin een schending aan van de overige in het middel aangehaalde bepalingen – nog daargelaten de vraag of zij rechtstreekse werking hebben – door zijn simpel betoog dat van de kinderen niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij het schooljaar onderbreken om een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in te dienen in het land van herkomst – dat bovendien niet de bestreden beslissing betreft – en door uittreksels te citeren uit een arresten van de Raad van State en de Raad.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA